DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)
28. marts 1990 *

I sag C-219/88,

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

Malt GmbH

mod

Hauptzollamt Düsseldorf,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1),

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden Sir Gordon Slynn, dommerne R. Joliet og G. C. Rodríguez Iglesias,

generaladvokat: G. Tesauro
justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor

efter at der er afgivet indlæg af:

— Malt GmbH ved advokat D. Ehle, Köln, og

* Processprog: tysk.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved J. Sack, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget,

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 28. juni 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 12. oktober 1989,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 26. maj 1988, indgået til Domstolen den 3. august 1988, har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt tre præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1, herefter benævnt »forordningen«).

2 Spørgsmålene er blevet rejst under en sag anlagt af Malt GmbH mod Hauptzollamt Düsseldorf i anledning af, at Hauptzollamt havde medtaget udgifterne til erhvervelse af ægthedscertifikater i Argentina i toldværdien for et parti oksekød. Certifikaterne var nødvendige for at kunne indføre kødet toldfrit inden for rammerne af det fællesskabstoldkontingent for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, henhørende under pos. 02.01. A II a) og 02.01. A II b) i Den Fælles Toldtarif, der var åbnet ved Rådets forordning (EØF) nr. 217/81 af 20. januar 1981 (EFT L 38, s. 1).

3 Ifølge artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 263/81 af 21. januar 1981 om gennemførelsesbestemmelser for de importordninger vedrørende oksekød, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 217/81 og (EØF) nr. 218/81 (EFT L 27, s. 52), er den fuldstændige suspension af importafgiften for det i forordning nr. 217/81 omhandlede kød betinget af, at der forelægges et ægthedscertifikat.

Dette certifikat, der er vist i bilag I til forordning 263/81, udstedes af eksportlandet og attesterer, at det pågældende kød svarer til de specifikationer, der er angivet i forordningens artikel 1.

4 I henhold til afsnit V, litra ii), i arrangementet mellem Argentina og Fællesskabet vedrørende oksekød (EFT 1980, L 71) fastsætter de argentinske myndigheder selv proceduren for udstedelse af ægthedscertifikater, idet det alene kræves, at de sikrer fuld garanti for varens overensstemmelse. Til dette formål tildeles alle godkendte eksportslagterier en kvote, der giver dem ret til at udstede ægthedscertifikater. Slagterierne har ikke ret til at overdrage kvoterne eller de tilhørende certifikater direkte. Derimod kan der ske en indirekte overdragelse, idet slagterier, der skal slagte dyr, men som har opbrugt kvoten, lader dyrene slagte på andre virksomheder, som endnu har en andel af kvoten til rådighed, og som følgelig også udsteder ægthedscertifikatet.

5 Når kødet ledsages af et ægthedscertifikat og således kan importeres afgiftsfrit i Fællesskabet, må køberen betale et tillægsbeløb til det slagteri, der har udstedt certifikatet, ud over den aftalte pris for kødet.

6 I oktober 1981 importerede sagsøgeren oksekød fra Argentina til fri omsætning. I toldangivelsen anmeldte sagsøgeren toldværdien som varens fakturapris med fradrag af det tillægsbeløb, som var betalt for ægthedscertifikater. Hauptzollamt Düsseldorf opkrævede imidlertid told med et beløb, der var beregnet ud fra købsprisen på kødet med tillæg af omkostningerne til ægthedscertifikaterne.

7 Malt GmbH påklagede uden held afgørelsen og anlagde derfor sag ved Finanzgericht. Heller ikke her fik selskabet medhold, og sagen blev anket til Bundesfinanzhof, der har forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi (EFT L 134, s. 1), navnlig artikel 3, stk. 1 og stk. 3, litra a), fortolkes

således, at beløb, der ud over varens pris er betalt til sælgeren for ægthedscertifikater, der var nødvendige for at kunne benytte kontingentordningen, skal regnes med til den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne (transaktionsværdien), ved værdiansættelsen af argentinsk oksekød, som blev ekspederet afgiftsfrit til fri omsætning i 1981 inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent?

2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende: Skal den nævnte forordning, navnlig artikel 3, stk. 4, litra b), fortolkes således, at de beløb, der er betalt for certifikaterne, efter reglerne om varers toldværdi skal behandles som afgifter, der skal betales i Fællesskabet i forbindelse med importen?

3) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende: Skal den nævnte forordning, navnlig artikel 3, stk. 4, fortolkes således, at kravet om separat angivelse i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, også er opfyldt, når der i fakturaen angives et samlet beløb for varen og de beløb, der er betalt for certifikaterne (spm. 1), men størrelsen af disse beløb også klart fremgår?«

8 Med hensyn til de faktiske omstændigheder i hovedsagen, retsforhandlingernes forløb og de skriftlige indlæg, der er indgivet til Domstolen, henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

Det første spørgsmål

9 I artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1224/80 hedder det indledningsvis:

»Toldværdien af de indførte varer fastsat i henhold til denne artikel er transaktionsværdien, dvs. den pris, som faktisk er betalt eller skal betales for varerne, ved salg til eksport til Fællesskabets toldområde og justeret i henhold til artikel 8...«

10 Endvidere er det i artikel 3, stk. 3, litra a), første punktum, i forordning nr. 1224/80, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3193/80 af 8. december 1980 (EFT L 333, s. 1) fastsat:

»Den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, er den fulde betaling, som køberen yder eller skal yde sælgeren eller til fordel for denne for de indførte varer, og omfatter alle de betalinger, som er erlagt, eller som skal erlægges som betingelse for salget af de indførte varer af køberen til sælgeren eller af køberen til en tredjepart for at opfylde en af sælgerens forpligtelser.«

11 Det skal i øvrigt bemærkes, at artikel 8 i forordning nr. 1224/80, hvortil den nævnte artikel 3, stk. 1, henviser, indeholder en udtømmende liste over de biomkostninger, der ved fastsættelsen af toldværdien skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales. Da omkostninger til erhvervelse af ægthedscertifikater ikke fremgår heraf, følger det, at disse omkostninger ikke kan komme i betragtning ved fastsættelsen af toldværdien, medmindre de anses som en integrerende del af varens pris.

12 Sagsøgeren har gjort gældende, at tillægsbeløbet for ægthedscertifikatet ikke udgør en del af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales »for de indførte varer«, hvorved navnlig henvises til Domstolens dom af 9. februar 1984 i sag 7/83 (Ospig mod Hauptzollamt Bremen-Ost, Sml. s. 609). I den nævnte dom har Domstolen statueret, at de kvotaomkostninger, der er faktureret i et tredjeland ved erhvervelse af eksportkontingenter, ikke skal medregnes ved fastsættelse af toldværdien.

13 Det skal imidlertid understreges, at der er stor forskel mellem de ægthedscertifikater, der kræves ved import af oksekød af høj kvalitet og eksportlicenser for tekstilvarer. Eksportlicenser er ikke bundet til en bestemt købskontrakt, men til en bestemt kategori af varer og kan sælges uafhængigt af varerne, i hvilket tilfælde den pris, der skal betales selvstændigt og særskilt i forhold til varens købspris, svarer til betalingen for retten til at eksportere.

14 Inden for rammerne af importordningen for oksekød af høj kvalitet er ægthedscertifikatet og varen derimod uløseligt forbundet. Certifikatet skal attestere, at varen

er i overensstemmelse med de nærmere krav i artikel 1 i forordning nr. 263/81. Da disse krav vedrører slagtekvægets beskaffenhed, kan certifikatet ikke udstedes, medmindre det slagteri, der udsteder certifikatet, har foretaget en undersøgelse af kvæget. I modsætning til, hvad der gælder i henhold til kvoteordningen for tekstilvarer, må ægthedscertifikaterne ikke handles særskilt, men kun sammen med de varer, de vedrører. Selv i det tilfælde, hvor der sker en indirekte overførsel af kvoter fra et slagteri til et andet, vedrører ægthedscertifikatet og oplysningerne heri en ganske bestemt vare.

15 Heraf følger, at omkostningerne ved erhvervelse af ægthedscertifikater skal anses for en integrerende del af den pris, som »faktisk er betalt eller skal betales for varerne«, og dermed af toldværdien.

16 Dette resultat er også i overensstemmelse med, hvad toldværdiudvalget, oprettet i medfør af artikel 17 i forordning nr. 1224/80, har udtalt i konklusion nr. 15, som Kommissionen har påberåbt sig under nærværende sag. Ifølge denne udtalelse er »det for certifikatet fakturerede beløb ... indbefattet i toldværdien«.

17 Det første af de spørgsmål, som Bundesfinanzhof har forelagt, skal følgelig besvares med, at Rådets forordning nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi, herunder artikel 3, stk. 1 og 3, skal fortolkes således, at beløb, der udover varens pris er betalt til sælgeren for ægthedscertifikater, der var nødvendige med henblik på anvendelse af kontingentordningen, skal anses for en integrerende del af toldværdien ved værdiansættelsen af oksekød importeret fra Argentina inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 217/81 af 20. januar 1981 om åbning af et fællesskabstoldkontingent for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, henhørende under pos. 02.01. A II a) og 02.01. A II b), i Den Fælles Toldtarif.

Andet spørgsmål

18 I artikel 3, stk. 4, litra b), i forordning nr. 1224/80 bestemmes, at toldværdien ikke omfatter told og andre afgifter, som skal betales i Fællesskabet i forbindelse med

import eller salg af varer, forudsat at de er separat angivet i forhold til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer.

19 Sagsøgeren har gjort gældende, at de tillæg, der er betalt for ægthedscertifikaterne, svarer til de importafgifter, Fællesskabet har givet afkald på i forbindelse med toldkontingentet. Disse beløb er derfor afgifter i den betydning, der er forudsat i artikel 3, stk. 4, litra b), i forordning nr. 1224/80, selv om de skal betales i et tredjeland.

20 Det bemærkes imidlertid, at artikel 3, stk. 4, kun vedrører »afgifter, som skal betales i Fællesskabet«. Udgifterne til ægthedscertifikaterne, der som sådan er en integrerende del af den pris, der skal betales for varerne, betales til det argentinske slagteri, som udsteder certifikatet. Disse udgifter kan derfor ikke betegnes som »afgifter, som skal betales i Fællesskabet«, som ifølge deres natur opkræves af myndighederne i medlemsstaterne.

21 Andet spørgsmål skal følgelig besvares med, at artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1224/80 skal fortolkes således, at beløb, der er betalt for ægthedscertifikater, ikke skal betragtes som afgifter, der er betalt i Fællesskabet i forbindelse med import.

Tredje spørgsmål

22 Henset til besvarelsen af det andet spørgsmål bortfalder det tredje spørgsmål.

Sagens omkostninger

23 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til sagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt af Bundesfinanzhof, for ret:

1) **Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi, herunder artikel 3, stk. 1 og 3, skal fortolkes således, at beløb, der ud over varens pris er betalt til sælgeren for ægthedscertifikater, der var nødvendige med henblik på anvendelse af kontingentordningen, skal anses for en integrerende del af toldværdien ved værdiansættelsen af oksekød importeret fra Argentina inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 217/81 af 20. januar 1981 om åbning af et fællesskabstoldkontingent for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, henhørende under pos. 02.01. A II a) og 02.01. A II b) i Den Fælles Toldtarif.**

2) **Artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 1224/80 skal fortolkes således, at beløb, der er betalt for ægthedscertifikater, ikke skal betragtes som afgifter, der er betalt i Fællesskabet i forbindelse med import.**

Slynn Joliet Rodríguez Iglesias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. marts 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. Slynn
Formand for Første Afdeling